ప్రేక్షకులు

– జ్యోత్స్న

''మార్చి ఎండింగ్ కదమ్మా. పని వత్తిడి ఎక్కువ. సెలవు దొరకదు. లేకపోతే స్వయంగా నేనే వచ్చి నిన్ను దింపి ఉండేవాడ్ని'' నాన్నగారు నొచ్చుకుంటూ అన్నారు.

తను రాలేకపోవడానికి నేను ఉదయం బయలుదేరినప్పటినుంచీ సంజాయిషీ ఇస్తూనే వున్నారు.

''ఫర్వాలేదు నాన్నా! నేనేమైనా చిన్నపిల్లనా. పగటిపూటే కదా. నాలుగు గంటల ప్రయాణం. రిసీవ్ చేసుకునేందుకు ఆయన ఎలాగూ స్టేషన్‌కు వస్తారు'' నేను సర్దిచెబుతున్నాను.

రైల్వేప్లాట్ ఫారం. రణగొణధ్వనులు. ఓ ప్రక్కన నిలబడి వున్నాం. నన్ను విశాఖలో దింపడానికి రాలేకపోతున్నందుకు నాన్నగారు తెగ బాధపడిపోతున్నారు.

ఒంటరి ప్రయాణాలు నాకు కొత్తకాదు. అయినా రాయగడ నుంచి విశాఖపట్నానికి మహా అయితే నాలుగున్నర గంటల ప్రయాణం.

చెల్లాయికి పెళ్ళిచూపులంటే వచ్చాను. మావారికి ఆఫీస్‌లో ఇన్‌స్పెక్షన్. సెలవు దొరకలేదు. స్టేషన్‌కి వచ్చి రిసీవ్ చేసుకుంటానన్నారు.

అంత రణగొణ ధ్వనుల మధ్య ఫ్లాట్‌ఫారమ్ మీద ఒకచోట నిలబడి సంభాషించుకుంటున్న ఇద్దరు వ్యక్తుల మీద నా చూపులు నిలిచిపోయాయి. నిశ్శబ్దాన్ని చెదరగొడుతూ అసలు మౌనానికి, ప్రశాంతతకు తావులేని ఈ రైల్వే ఫ్లాట్‌ఫారంమీద చాలా ప్రశాంతంగా మాట్లాడుకుంటున్నారు వాళ్లిద్దరూ.

ఆ అబ్బాయికి పద్దెనిమిదేళ్ళుంటాయి. నూనూగు మీసాలు ఒక ఆకృతిని దాల్చుకుంటున్నాయి. అతని ఎదురుగా ఓ నలభై ఏళ్ళున్న మహిళ.

''చాలా జాగ్రత్తగా వెళ్ళు. వంటరిగా వెళుతున్నావు. దిగిన తరువాత బస్సులకోసం వెయిట్ చేయకు. ఆటోలో ఇంటికి వెళ్ళు'' చిన్నపిల్లాడికి చెబుతున్నట్లు చేతులు ఊపుతూ సైగలు చేసి మరీ చెబుతోంది ఆమె. అన్నింటికీ తల వూపుతూ అంగీకరిస్తున్నట్లు బదులిస్తున్నాడు ఆ పద్దెనిమిదేళ్ళ అబ్బాయి. తెల్లగా వున్నాడు. స్టోన్‌వాష్ షర్ట్, జీన్ ఫాంట్ వేసుకున్నాడు. ఆమెతో సంభాషిస్తూనే అటూ ఇటూ చూస్తున్నాడు. ఆమె అబ్బాయి తల్లి అయి వుంటుంది. పోలికలు చాలా దగ్గరగా వున్నాయి.

ఫ్లాట్‌ఫారం మీద వున్న వాళ్ళందరూ తమకు తోచిన మాటలతో నిశ్శబ్దాన్ని చెదరగొట్టడమే పనిగా పెట్టుకున్న ఆ ఫ్లాట్‌ఫారంపై వాళ్ళిద్దరూ మాత్రమే నన్ను ఆకర్షించారు. అందుకు కారణం వాళ్లిద్దరి మధ్య సంభాషణకున్న ప్రత్యేకత.

'నువ్వు ఎక్కవలసిన రైలు జీవితకాలం లేటు' అన్నాడో కవి. నేను ఎక్కవలసిన రైలు అరగంట మాత్రమే లేటు. అయినా వెయిటింగ్‌లో జీవితకాలం అయ్యేట్టుంది.

చెల్లాయి ప్రతిమ భవిష్యత్తు, అబ్బాయి కుటుంబ వివరాలు సేకరించడానికి మావారు తీసుకోవాల్సిన చర్యలు, బాధ్యతలు అన్నీ వివరిస్తున్నారు నాన్నగారు. వింటున్నానేగానీ నా దృష్టి మాత్రం ఆ తల్లీకొడుకుల మీదే వుంది.

• • •

అరగంట లేటు కాస్తా గంట అయి జీవితకాలం కాకుండానే బొకారో ఎక్స్‌ప్రెస్ ఫ్లాట్‌ఫారం మీదికి వచ్చింది. యుద్ధంలో సైనికుడిలా నాన్నగారే ముందు కంపార్ట్‌మెంట్‌లోకి దూరి ఎలాగైతేనేం ఒక సీటు సంపాదించగలిగారు.

బండి కదులుతున్నప్పుడు మరోసారి 'అల్లుడిగారికి ఫోన్ చేస్తానమ్మా నువ్వు ఈ రైల్లో బయలుదేరావని, స్టేషన్‌కొచ్చి రిసీవ్ చేసుకొమ్మని' అంటూ కదుల్తున్న రైలుతోపాటు పరుగెడుతూ చెప్పారు.

'నేను జాగ్రత్తగా వెళ్ళగలను. ఫర్వాలేదు' అన్నాను.

రైలు స్పీడందుకుంది. కదుల్తున్న రైలు కిటికీలోంచి నాన్నగారి రూపం మసగ్గా కనిపించి మాయమయింది. నేను జనరల్ కంపార్ట్‌మెంట్‌లో ఒక బెంచీ మీద నాన్నగారు వేసిన చేతిరుమాలు తీసి కూర్చున్నాను. ట్రైన్ కదిలి స్పీడందుకుంటుండగా ఆ నూనూగు మీసాల అబ్బాయి వచ్చి నాకు ఎదురుగా ఒక సీటుకి అవతల కిటికీ పక్కన సింగిల్ సీట్లో కూర్చున్నాడు. అమాయకత్వం మూర్తీభవిస్తే ఆ అబ్బాయి రూపం దాల్చుతుంది అనిపించింది. ట్రైన్ గమ్యం వైపు పరుగుతీస్తోంది.

• • •

రైలు 'లడ్డ' స్టేషన్ దాటింది. జనరల్ కంపార్ట్‌మెంట్ సంతలా వుంది. కేంద్రంలో రాజకీయాల దగ్గర్నుంచి రైతు బజార్లో కూరగాయలవరకూ జనం చర్చించుకుంటున్నారు.

ఇంతలో సడెన్‌గా చప్పట్లు మోగాయి.

''చూడండి బాబూ! మన దేశం సరుకు కాదిది. ఇంపోర్టెడ్ క్లాత్. ఫోరూమ్‌లో కొనాలంటే వేలకు వేలు పెట్టాలి. మీ ముందుకు తెచ్చి వేలం వేస్తున్నా. పాడి మీ అదృష్టాన్ని పరీక్షించుకోండి. అదృష్టం మీది. అయిదు రూపాయలు లాభం వస్తే అది మాకు బతుకుతెరువు.''

నలిగిన చొక్కా, నలిగిన ఫాంటు, మాసిన గడ్డం, చేతిలో మాత్రం పాలిస్టర్ షర్ట్‌పీస్, అంత సంతలాంటి సందడి కూడా అతని చప్పట్లతో సద్దుమణిగింది. హఠాత్తుగా అందరి చూపులు అతని వైపు మళ్ళాయి.

వయస్సు ముప్పై సంవత్సరాలు ఉండవచ్చు. అయితే వ్యసనాలు తెచ్చిపెట్టిన వార్ధక్యం నలభై ఏళ్లు పైబడిన వాడిలా చూపిస్తోంది. పదిహేనేళ్ళ కుర్రవాడు కడు అతని పక్కన సన్నగా చెరుగ్గడలా ఉన్నాడు. రైలు కుదుపులకు తుఫాన్‌లో ఒరిగిపోయే చెరకు మొక్కలా వున్నాడు. బహుశా తాగి వున్నట్టున్నాడు. రైలు కుదుపుకు సరిగా నిలబడలేకపోతున్నాడు.

పాలిస్టర్ షర్ట్‌పీస్ పట్టుకున్న వ్యక్తి ''ఫోరూమ్‌లో అయితే ఫోగ్గా పాలిథిన్ కవర్లో పెట్టి ఏడువందల రూపాయల స్టిక్కర్ అంటిస్తారు. ఇంపోర్టెడ్ క్లాత్ బాబూ! మీ ముందుకు తెచ్చాను. మీకు నచ్చిన రేటుకు పాడండి. నేనేమీ నొచ్చుకోను. వేలం పాటలో పాల్గొనే మీ శ్రమ వృధాగా పోదు. పాడిన వారికి అందమైన పెన్, దువ్వెన, పెన్సిల్ ఏదో ఒక బహుమతి ఇచ్చుకుంటాను'' చెప్పుకుపోతున్నాడు వేలం పాటతను.

''రెండువందల రూపాయలు...ఫోరూమ్‌లో అయితే ఏడువందలు, మూడువందలు...కుర్రవాడి పాట మూడువందలు, మూడువందలయాభై... అయ్యగారి పాట మూడువందలయాభై...కిట్టదు బాబూ'' అంటూ షర్ట్‌పీస్‌ను మడిచి సూట్‌కేసులో పెట్టాడు.

నా ఎదురుగా కూర్చున్న ఆసామి చేతిలో ఒక పెన్ను, ఎదురుగా సింగిల్ సీటులో కూర్చున్న ఆ అబ్బాయి చేతిలో ఒక పెన్ను పెట్టాడు.

''నాకు నష్టం వచ్చినా మిమ్మల్ని కష్టపెట్టను బాబూ'' అంటూ వేలం పాటతను సూట్‌కేసులోంచి మరో షర్ట్‌పీస్ తీసాడు.

''సింగపూర్ షర్ట్ పీస్ బాబూ! నాలుగువందల రూపాయలు. రెండున్నర మీటర్లు. మీతోపాటు మీ చిన్నబాబుకు కూడా షర్ట్ కుట్టించుకోవచ్చు.''

అర్ధవై అయిదు రూపాయలు ఎవరో పాడారు. కంపార్ట్‌మెంట్‌లో మరి కొంచెం ముందుకు నడిచాడు. డెబ్బై అయిదు రూపాయలు, నూట యాభై రూపాయలు అంటూ పాట పెంచుకుంటూ వెనక్కి వచ్చాడు. ఎదురుగా వున్న ఆ అబ్బాయిమీద ఆ షర్ట్‌పీస్ వేసాడు. రెండువందల రూపాయలు. దోసో రుపియా...టూ హండ్రెడ్ రుపీస్. అబ్బాయి పాట రెండువందల రూపాయలు. 'కిట్టదు బాబూ' షర్ట్‌పీస్ మడిచి సూట్‌కేస్‌లో పెట్టాడు. గిఫ్ట్ బాక్స్‌లోంచి పెన్సిల్‌తీసి 'పాడినందుకు మీకో పెన్సిల్, మీకో పెన్సిల్' కంపార్ట్‌మెంట్‌లో ఆ చివరవరకు నడిచి 'మీకో పెన్సిల్ ఫ్రీ గిఫ్ట్' అక్కడి వ్యక్తులకు ఇచ్చాడో లేదో నాకైతే కనబడలేదు.

ఎదురుగా కూర్చున్న అబ్బాయి పక్క బెంచీలో కూర్చున్నవాళ్ళు పేకాట ఆడుకుంటున్నట్లుంది. 'షో' అన్నాడొకతను. 'అబ్బా! నాది ఆల్ కౌంట్' చిరాగ్గా అన్నాడింకొకతను. మనుషులు కనబడకపోయినా వారి మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

వేలం పాటతను సూట్‌కేస్‌లోంచి ఈసారి ముదురురంగు స్నఫ్‌కలర్ పాంట్ పీస్ తీసాడు.

''ఇంపోర్టెడ్ స్ట్రెచ్‌లాన్ పాంట్ పీస్ బాబూ! ఇదైనా సరైన ధరకు పాడండి. షోరూమ్‌లో ఏడువందల రూపాయలకు తగ్గదు. మూడువందల రూపాయలు...''

ఈసారి మావైపు వచ్చాడు. నేను కూర్చున్న బెంచీ మీద నా పక్కనున్న దంపతుల మీద పాంట్‌పీస్ విప్పి విసిరాడు. ''రెండువందల రూపాయలు. రెండువందల యాభై రూపాయలు'' మేం ఎవరము పాడకుండానే రేటు పెంచుకువెళ్ళిపోతున్నాడు.

''రాదమ్మా. ఏడువందలు ఖరీదు చేసే పాంట్ పీస్ రెండువందల యాభైకి రాదు'' ఎదురుగా ఉన్న ఆ అబ్బాయిమీద ఆ పాంట్ పీస్ విప్పి విసిరి ''మూడువందల యాభై రూపాయలా?''

ఆ అబ్బాయి బిత్తరపోయాడు. వేలంపాట అతని వైపు చూస్తున్నాడు.

''అబ్బాయి పాట మూడువందల యాభై రూపాయలు.... మూడువందల యాభై రూపాయలు... ఒకటోసారి, రెండోసారి... మూడువందల యాభై రూపాయలు మూడోసారి'' ఆ పాంట్ పీస్ మడిచి అబ్బాయి చేతిలో పెట్టాడు.

ఆ అబ్బాయి 'వద్దు' అన్నట్లు ఆ పాంట్ పీస్‌ని తిరిగి వేలంపాటతనికి ఇచ్చేసాడు.

''పాట పాడిన తరువాత వద్దంటే ఊరుకుంటానా? చివరికి నష్టానికి ఇస్తున్నాను. తీయ్ డబ్బులు'' ఆ పాంట్ పీస్ మడిచి ఆ అబ్బాయి ఒడిలో పడేసి కటువుగా డబ్బులు తీయమన్నాడు.

ఆ అబ్బాయికి ఏమీ అర్థం కానట్టు వేలం పాటతని వేపు బిత్తరపోయి చూసాడు. నేను బెంచి చివరన కూర్చుండడంతో ఎదురుగా నాకు అన్నీ కనబడుతున్నాయి.

''పది రూపాయలకు, ఇర్వై రూపాయలకు పాడేసి ఫ్రీ గిఫ్టులు కొట్టేద్దామనుకుంటున్నావా? తీయ్ డబ్బులు!'' అటూ బలవంతంగా ఆ అబ్బాయి జేబు లోంచి తనే డబ్బులు దౌర్జన్యంగా తీసి మూడువందల యాభై రూపాయలు లెక్కపెట్టి మిగిలిన చిల్లర ఆ కుర్రాడి జేబులో వేశాడు.

సూట్‌కేస్ సర్దడం ప్రారంభించాడు. వేలం పాటతని పక్కనున్న కుర్రాడు సూట్‌కేస్ సర్దడంలో సహకరిస్తున్నాడు.

ఎదురుగా సింగిల్ సీట్లో కూర్చున్న ఆ అబ్బాయి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

రైలు ప్రయాణాల్లో వేలం పాటలో నాసిరకం బట్టలు ఎక్కువ ధరకు అంటగడతారని, వేలంపాటలో పెన్నులు, పెన్సిళ్ళు ఇతర వస్తువులు ఫ్రీ గిఫ్ట్‌లుగా ఇచ్చి ఎర చూపుతారని మావారు నాకు ముందుగానే హెచ్చరించారు.

కానీ ఇక్కడ అందుకు భిన్నంగా జరుగుతోంది. మనుషుల అమాయకత్వం, తెలివితక్కువతనం మీద తెలివైనవాడు అజమాయిషీ చెలాయించి దోపిడీ చేయడం వేరు! కానీ ఇక్కడ జరిగింది అన్యాయం!

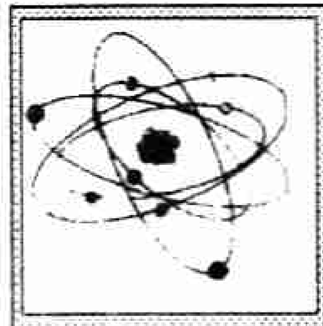

జున్నుపాలు

పాలిచ్చే పశువు ఈనగానే పితికితే వచ్చే పాలను జున్నుపాలు లేదా కొలెస్ట్రం అంటారు. మామూలు పాలకన్నా భిన్నంగా వుండే ఈ జున్నుపాలలో గ్లోబులిన్ అనే ప్రొటీన్ పదార్థం ఎక్కువగా వుంటుంది. దీనివల్లనే ఈపాలు త్వరగా గడ్డకడతాయి. జున్నుపాలలో లవణాలు, క్లోరైడ్, కేసిన్ లాంటివి ఎక్కువగా వుంటాయి. 10 నుండి 17 శాతం ఇనుము అధికంగా వుంది. పొటాషియం చాలా తక్కువగా వుంది. ఈ పాలలో వ్యాధి నిరోధక శక్తి అధికంగా వుంటుంది. పాలలోని కెరోటిన్ అనే వర్ణద్రవ్య పరిమాణాన్ని బట్టి జున్నుపాలు లేత పసుపురంగులోనూ, కొన్నిమార్లు లేత ఎర్రగానూ వుంటాయి. ఒకరకమైన అసాధారణ వాసన, చేదురుచి దీని ప్రత్యేకత. సాధారణంగా ఈ జున్నుపాలలో 0.4 శాతం పులుపు వుంటుంది. కాబట్టే ఈపాలు మామూలు పాలల్లో కలిస్తే పాలు విరిగే ప్రమాదంవుంది.

- చిన

మోడలింగ్ దుస్తులు

దక్షిణకొరియాలో జిన్‌టేక్ అనే ఆమె కొత్తరకం దుస్తుల్ని తయారుచేసి కొందరు మోడల్స్ చేత ప్రదర్శన ఇప్పించింది. రాబోయే వేసవికాలంలో ఈ స్పెషల్ దుస్తులు ధరిస్తే ఎంతోహాయిగా ఉంటుందని అక్కడివారు అంటున్నారు. అంతేగాక సియోల్ మ్యూజియమ్‌లో రొమాంటిక్‌గా ఇలా అమ్మాయిల్ని చూడ్డం బలే ఆనందంగా, థ్రిల్లింగ్‌గానూ ఉందని 'రుచీనా' చెప్తోంది. విదేశీయుల్ని సహితం ఈ దుస్తులు విపరీతంగా ఆకర్షిస్తున్నాయట. ఈ దుస్తుల్ని ధరించి మోడలింగ్ చేయడానికి మోడలింగ్ అమ్మాయిలు తెగ తాపత్రయపడుతున్నారట. అవి మన ఇండియాకు వచ్చినా ఆశ్చర్యం లేదుమరి!

- రాజీ

రైల్లో అంతమంది ప్రయాణికులున్నా ఎవరూ ఈ అన్యాయాన్ని పట్టించుకోకపోవడాన్ని సహించలేకపోయాను. పక్కనున్నవాడు ఏమైతే నాకేం? అని ప్రయాణికులందరూ ప్రేక్షక పాత్ర వహించడాన్ని నేను భరించలేకపోయాను. ఆ అబ్బాయి పక్కనున్న వ్యక్తులు నాకు కనిపించడంలేదుకానీ పేకాటలో బిజీగా వున్నారని వారి మాటల్లో తెలుస్తోంది.

వేలం పాటతను సూట్‌కేస్ సర్దుకుంటున్నాడు. అతని అసిస్టెంట్ రైలు కుదుపులకు అటూ ఇటూ ఊగుతూ సూట్‌కేసు అందుకున్నాడు. ఎక్స్‌ప్రెస్ రైలు నాలుగు చిన్న స్టేషన్లు దాటింది. రానున్న పార్వతీపురం స్టేషన్‌లో మాత్రమే ఆగుతుంది. ఆ అబ్బాయి నుంచి బలవంతంగా, అన్యాయంగా మూడువందల యాభై రూపాయలు తీసుకున్న వేలం పాటతను అతని అసిస్టెంట్ దిగిపోతారు. ప్రయాణికులందరూ ప్రేక్షకుల్లా ఉండిపోతారు. ఆ అబ్బాయి అన్యాయంగా బలైపోతున్నాడు. తను చెయ్యని నేరానికి తనకు శిక్ష పడిందేమిటా అని కంట తడి పెట్టుకుంటున్నాడు. బుగ్గల మీంచి కన్నీటి ధారలు కారుతున్నాయి.

ప్రేక్షకుల్లా వున్న ప్రయాణికుల్లో ఎవర్నీ ఈ విషాదం కదిలించలేదు. తప్పదు! ఈ అన్యాయాన్ని ఇలా కొనసాగనివ్వకూడదు. వేలం పాటతను చేసిన మోసం నాలో కోపాన్ని రగిలిస్తోంది. ఎవరో ఒకరు ఎక్కడో ఒకచోట అన్యాయాన్ని అరికట్టడానికి ముందుకు రాకపోతే ఈ దోపిడీ ఇలాగే సాగుతుంది. అన్యాయాన్ని ఎదుర్కోడానికి ఆడ, మగ తేడాలుండవు. లేచి నిలబడ్డాను. రెండడుగులు ముందుకు వేసాను.

వేలంపాటతని కళ్ళల్లోకి చూస్తూ ''ముందు ఆ అబ్బాయికి మూడువందల యాభై రూపాయలు ఇచ్చి ఫౌంట్ పీస్ వెనక్కు తీసుకో'' అన్నాను.

నా కంఠంలో తీవ్రత నన్నే ఆశ్చర్యపరిచింది.

''అదేమిటమ్మా మీరు తక్కువ ధరకు పాడారనా? మీరు మా వ్యాపారానికి అడ్డు తగిలితే ఎలా? ఆ అబ్బాయి ఎక్కువ ధరకు పాడాడు. అతనికే ఇచ్చాను'' వేలం పాటతను అంటున్నాడు.

నేను కూడా వేలం పాటలో పాడానని ప్రయాణికులకు తెలియాలని నేను పాడకపోయినా పాడానని అతని ఎత్తుగత.

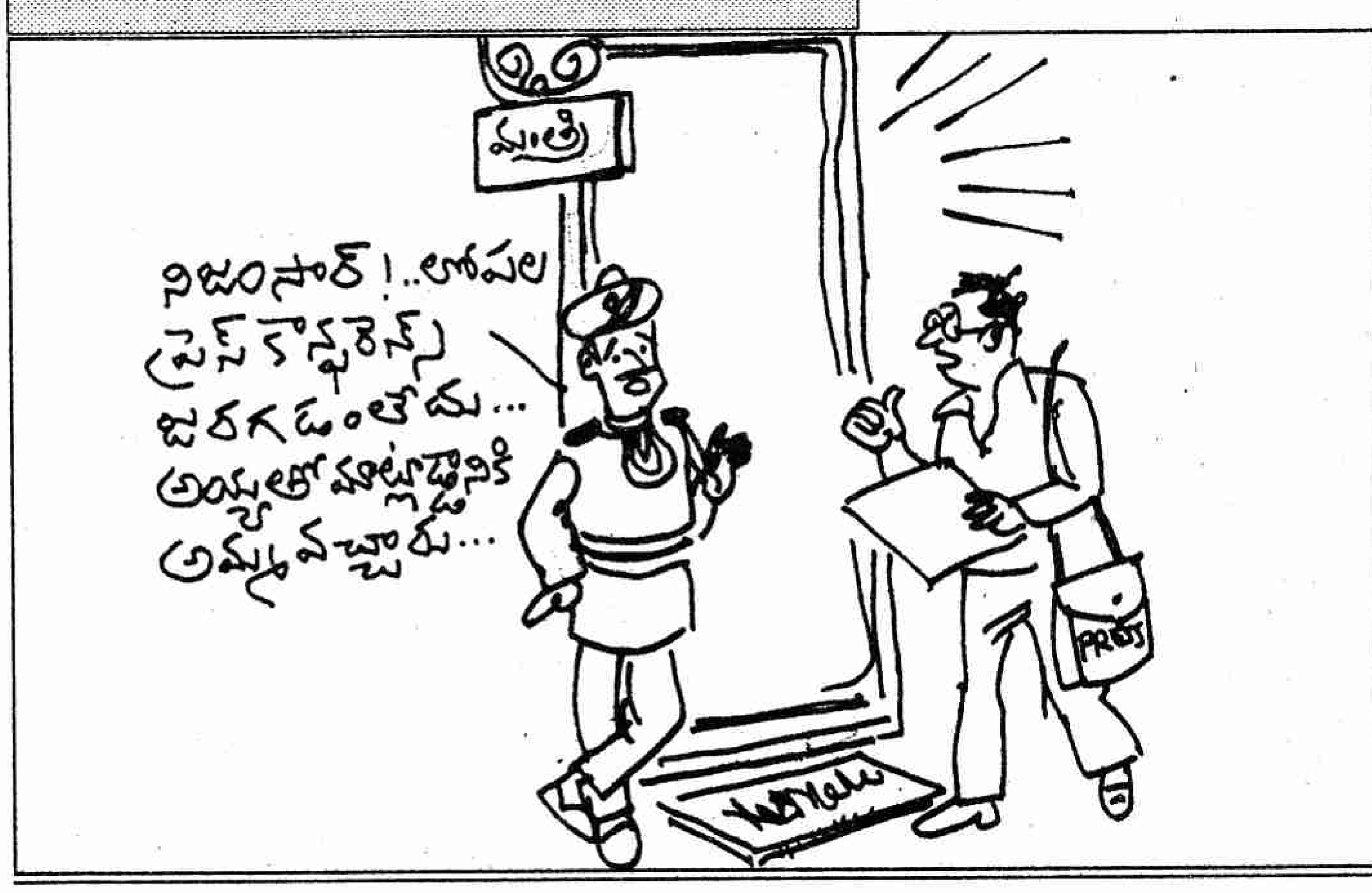

నాకు కోపం మరింత ఎక్కువైంది.

పేకాట ఆడుతున్నవారు ఆట ఆపి నావైపు చూసారు. ఒక అమ్మాయి ఎదురు తిరగడమా? అన్న ఆశ్చర్యం వారి ముఖాల్లో...

''ముందు ఆ అబ్బాయి డబ్బులు ఇచ్చేసి పౌం[illegible] పీస్ తీసుకో'' ఇంకా కఠినంగా అన్నాను.

''అదేంటమ్మా! ఆ అబ్బాయికి నచ్చింది. వేలం[illegible] టలో పాడుకున్నాడు. మధ్యలో మీరెందుకు జో[illegible] చేసుకుంటున్నారు? ఇది రైలు ప్రయాణం[illegible] మామూలే.'' పేకాటలో కూర్చున్న ఒక పెద్దా[illegible] నావైపు చూసి సర్ది చెబుతున్నట్లు అన్నాడు.

''మీరు పేకాటలో పడి చూడలేదేమో బా[illegible] గారూ! ఆ అబ్బాయి మూడువందల యాభై [illegible] యలకు పాడలేదు'' అన్నాను గట్టిగా.

ఎదురుసీట్లో కూర్చున్న అబ్బాయి మెరిసే [illegible] ఓసారి నావైపు చూసాడు.

''పాడనిదే ఎలా ఇస్తాం? గిఫ్టులు అందు[illegible] ప్పుడు ఆనందంగానూ, డబ్బులు ఇచ్చిన[illegible] కష్టంగాను ఉండొచ్చు'' అన్నాడు వేలంపాటత[illegible]

''నువ్వు నోర్మూయ్!'' అన్నాను కఠినంగా.

''అదేంటమ్మా! రెండుసార్లు పాడి రెండు గి[illegible] కూడా తీసుకున్నాడుగా'' పేకాట పెద్దాయన [illegible] ప్పబోయాడు.

''లేదు. ఆ అబ్బాయి మొదటినుంచి పాట [illegible] లేదు. పాడలేడు కూడా.''

'మరి రెండు గిఫ్టులు ఎలా వచ్చాయి?' అన్న[illegible] అబ్బాయి చేతిలోవున్న పెన్ను, పెన్సిల్‌వైపు చూ[illegible] ఆ పెద్దాయన.

''ఆ అబ్బాయికి తెలుగు భాష రాదు. భాషే కా[illegible] అసలు మాటలే రావు. ఆ అబ్బాయి మూగవాడు [illegible] వేలంపాటతనే ఆ అబ్బాయి మౌనాన్ని ఆసరాగా [illegible] కుని రెండు గిఫ్టులు చేతిలోపెట్టి మూడువ[illegible] యాభై రూపాయలు జేబులోంచి బలవంతంగా [illegible] కున్నాడు'' స్పష్టంగా చెప్పాను.

పేకాట పెద్దాయనతోపాటు వేలం పాటతను [illegible] ఆశ్చర్యపోయారు.

''ఆ అబ్బాయి మీ బంధువా?'' అడిగాడు [illegible] యన.

''కాదు బాబాయ్‌గారూ! ప్లాట్‌ఫారంమీద [illegible] రైలు కోసం నిరీక్షిస్తున్నప్పుడు ఈ అబ్బాయి [illegible] అమ్మ సంభాషణ విన్నాను. ఒక విధంగా చూ[illegible] అనాలి. ఆ కన్నతల్లి ఎన్నో సైగలు చేసి [illegible] ప్రయాణం చేసేటప్పుడు తీసుకోవాల్సిన జా[illegible] గురించి ఈ అబ్బాయికి చెప్పింది. అప్పుడు [illegible] మైంది నాకు ఈ అబ్బాయికి మాటలు రావని [illegible] రంగా చెప్పాను.

ఎదురు సీట్లో అబ్బాయి ఏడుస్తూ ముఖాన్ని [illegible] చేతుల్లో దాచుకున్నాడు. పేకాట ఆడుతున్న ప్రే[illegible] అప్పుడు చలనం వచ్చినట్టుంది. ఆ అబ్బా[illegible] జాలిగా చూసి వేలంపాటతని చొక్కా పుచ్చుకు[illegible]

ప్రేక్షకుల్లో కదలిక వచ్చింది. ఆ అ[illegible] న్యాయం జరిగింది. నేను మౌనంగా నా సీట్లో [illegible] న్నాను.